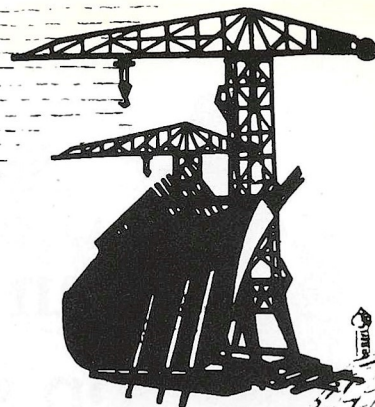
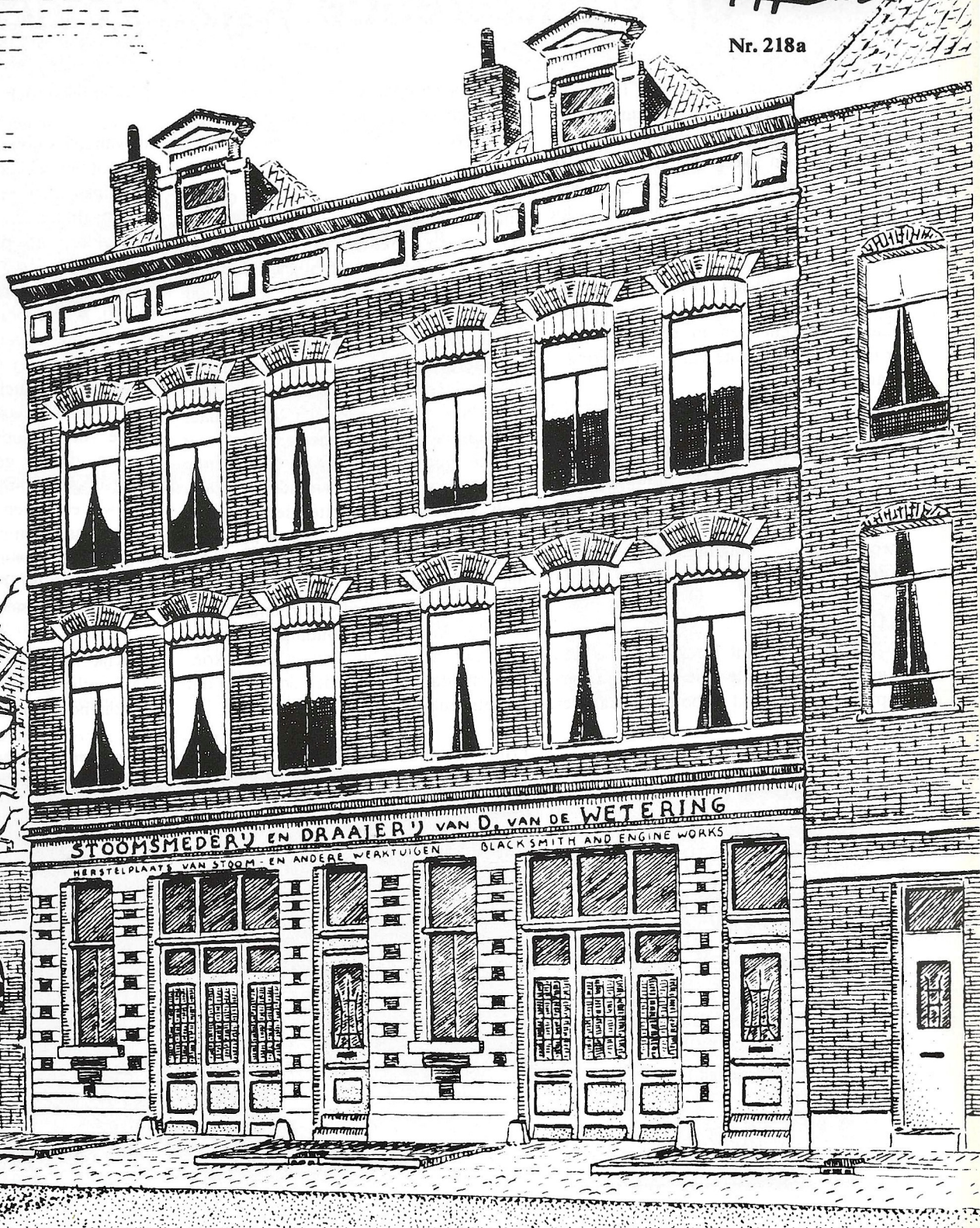

Boele-nieuws

EXTRA-UITGAVE OKTOBER 1980

Nr. 218a

100-Jarig bestaan van D. van de Wetering B.V. op schitterende wijze gevierd.

Vrijdagavond 3 oktober 1980. De machinehal van ons havenreparatiebedrijf onderging een schoonmaakbeurt. Geen gewoon „veeg de boel een beetje aan, jongens”, nee, een drastische schoonmaakbeurt, die geen hoekje achter boorbank of werkstuk ongemoeid liet.

Vijftig vrijwilligers uit alle geledingen hadden zich aangemeld om de machinehal te herscheppen in een ontvangstruimte voor de grote van de Wetering – familie.

Jazeker, familie. In de meest letterlijke zin wel te verstaan. Want de organisatoren van het jubileumfeest waren van het standpunt uitgegaan, dat een feest niet compleet is als niet het gehele gezin er bij betrokken zou worden. De uitnodiging luidde dan ook: breng vrouw en kinderen mee!

„Oranjeplaat”

Dit uitgangspunt bleek toch wel één van de belangrijkste pijlers te zijn, waarop een feest werd gebouwd waarover

onze havenreparateurs nog lang zullen napraten en dat lang in de herinnering zal blijven.

Laten we de feestzaken eens op een rijtje zetten. We beginnen dan op zaterdagmorgen 4 oktober om 10.00 uur, en laten verder aan uw fantasie over hoeveel denk- en doewerk vele weken van tevoren al was verricht om een perfecte organisatie te kunnen garanderen.

Zaterdagmorgen dus lag aan de afmeersteiger de spidoboot „Oranjeplaat” vaarklaar om de gezinnen binnen haar scheepswanden op te nemen. Met zeer deftige gezichten waarop tevens nog ruimte was voor een vriendelijke glimlach stonden de comitéleden iedereen hartelijk welkom aan boord te heten, en toen wisten we het al: vandaag gaan we het maken. Want op die comité-gezichten waren zoveel goede voornemens af te lezen en hun stoere houding verried zo veel „we hebben gedaan, wat we konden”-mentaliteit, dat iedereen voelde dat er niets stuk kon.

Zonder tekst toch uitleg

Om elf uur liet een comitélid met het air van „ik smijt de trossen wel even los” de boot vertrekken en zijn voorzitter, die van links naar rechts vloog en op ons overkwam als een enthousiaste vliegende Hollander, nam plaats achter de microfoon.

We waren allemaal hartelijk welkom, zei hij, wees voorzichtig kinderen, vermaande hij, let een beetje op uw kroon, waarschuwde hij en dat u een fijne dag moge hebben, juichte hij. En weer wisten we: we gaan het vandaag maken.

We voeren door de havens. Het viel ons op, dat er geen enkele vorm van microfonische informatie gegeven werd over wat er te zien was. Nee, allicht niet, schoot ons te binnen, je hoeft havenjongens niet te vertellen wat de Rotterdamse haven is. Die uitleg gaven ze zelf aan vrouw en kinderen.

„Kijk Mien, dat is nou de kompaspaal” (uitleg kompaspaal).

„Op die boot, Truus, heb ik toch een mi-

Vrijwilligers verwoed in actie om een keurige ontvangstruimte te maken.

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek B.V. Bolnes

D. v. d. Wetering B.V.
Rotterdam

Hoofdredakteur

J. G. van Beek

Telefoon Rotterdam 010-134862

Telefoon Ridderkerk 01804-18555
toestel 2014

Redaktiecommissie (alf.)

Ing. M. J. de Bel

E. H. Koch

Ir. M. J. v. d. Wal

A. C. v. d. Wouden

inscheping-

Blik in de „Oranjeplaat”.

„uurtje gehad” (uitleg pompoperatie - verantwoording laat thuis).

„Nee, Pietje, dat is geen gek schip, maar een dok” (uitleg indokken).

Tussen alle uiteenzettingen door drongen we Spido-koffie.

Een Spido-gebakje. Ontzettend lek-

ker. „Wilt u ook een Spido-borreltje?”, vroegen ijverige obers. Dat was niet tegen spidovemansoren gezegd en toen tegen één uur de thuishaven weer was bereikt, vonden we allemaal dat het niet alleen mooi en interessant was geweest, maar ook nog bar gezellig.

„Wilt u ook een Spido-borreltje?”, vroegen ijverige obers. Dat was niet tegen spidovemansoren gezegd en toen tegen één uur de thuishaven weer was bereikt, vonden we allemaal dat het niet alleen mooi en interessant was geweest, maar ook nog bar gezellig.

Terrasje in Parijs? Nee, gewoon de fabriek!

„En dat is lang nog niet alles”, kreten de comitéleden, „mogen wij u voorgaan? Graag!” En daar gingen ze. Opgeheven kin, mooi hol bochtje in de rug, blijde lach.

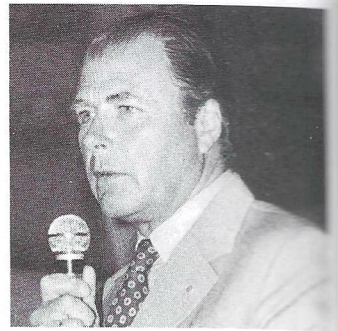
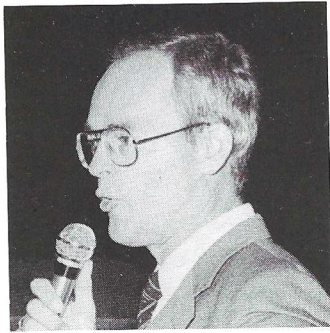
Wij er achteraan.

Dikke mannen en speklappen

Het betreden van de machinehal was een enorme verrassing.

Spidogebak... om je vingers bij af te likken.

De sprekers in volgorde van optreden. De heren P. A. den Hollander, E. de Jongh, H. G. Kramer en G. J. Boele.

Zo iets moet je gezien hebben, want navertellen is gedoemd om slechts een schamele afspiegeling van de werkelijkheid te zijn.

Laten we toch een poging wagen.

Te linker zijde ontwaarde u een dampige toestand, waarin u tussen de blauwe sliertjes rook dikke mannen met witte schorten kon zien rondijlen met gebraden worsten, kippebouten, spek-lappen, satéstokken en meer zaken, waarvan dokter Tan stellig zou zeggen, dat zij een buikvormende werking hebben, maar voor deze ene keer beslist wel geoorloofd. Keek u rechtvooruit, dan werd de blik hoogst aangenaam getroffen door sierlijke witte stoelen en tafels, die onder kleurige parasollen uitnodigend in kringetjes waren gerangschikt. Dwaalde uw blik ter gewinning aan dit bonte tafereel eventjes naar boven, dan moest u gewaarworden dat meerdere Wetering-mensen hun leven op het spel hadden gezet om in hoger sferen vele grote vlaggen op te hangen.

Symbolische overhandiging van het personeelsgeschenk.

Pretpark in machinehal

Te rechter zijde -op de verhoogde werkvloer- trof men eveneens het reeds genoemde feestelijk meubilair aan en -hoe gek dit ook moge klinken - juist omdat al dit fraais geëtaleerd stond in een ruimte met werkbanken, magazijnen, kantoren, gereedschappkasten, boorbanken en wat dies meer zij, juist daarom was het zo bijzonder sfeervol en gezellig.

Maar we waren nog niet klaar met onze schamele beschrijving. Na een aantal schreden voorwaarts, tussen het meubilair door, ontdekte men aan de rechterflank enige kramen met drinkwaar.

Deze drinkwaren vormden een bijzonder rijk assortiment met alle schakeringen tussen de uitersten licht en zwaar, slap en pittig, klein en groot, licht en donker, kortom, alles was in huis. Vroeg ik om een tonic. Laten ze dat ook in huis hebben!

Vanaf deze vochtige plaats de andere kant opkijkend werd het oog gevangen

door met karton bepleisterde werkbanken, waarop teken- en kleurmateriaal alsmede grote aantallen boekwerken zoals Kuifje, Sjors van de Rebellenclub en Donald Duck lagen uitgespreid.

Luilekkerland voor kinderen

Het was op deze plaats dat de kleine havenreparateur-tjes zich hadden verzameld en zich naar hartelust amuseerden. Je had er geen kind aan. Trouwens, er was geen enkele reden om te zeuren. Want kijk eens, als er aan de overkant een tentje staat, waar je zomaar limonade kunt halen, als je overal van alles te eten kunt krijgen en als -ja, ze konden het eerst nauwelijks geloven- als er ook nog een ijscokar staat waar je zomaar -ja, hoe is 't mogelijk- zonder te betalen ijs kunt kopen - krijgen bedoel ik - zoveel als je hebben wilt en als je dan nog in aanmerking wilt nemen dat dat geen verpakt ijs was maar van dat lekkere smeuge soft-ijs, weet u wel, nou dan begrijpt u natuurlijk dat de kinderen intens genoten. En met hen de ouders.

De heer Boele - bescheiden teruggetrokken achter de foto - overhandigde het statieportret van het koninklijk paar. Een geste, die met luid applaus werd begroet.

Gaarne willen wij langs deze weg de Directie van ons bedrijf hartelijk dankzeggen voor de ons aangeboden feestelijke dag ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan. Mede door de voortreffelijke verzorging zal deze dag nog lang bij ons in herinnering blijven.
 Het gezamenlijk personeel van
 D. van de Wetering B.V.

Dit was het comité, dat voor een voortreffelijke organisatie zorgde:
 J. Bisdom,
 B. van de Bolssem,
 C. J. Boulonnois,
 P. A. den Hollander (voorz.)
 H. G. Kramer,

omschreven preparak begaf om zich over te geven aan alle genoegeeligheden, waarmee met gulle hand was gestrooid. „Is het nou de bedoeling, dat we dit elke week doen of maar om de veertien dagen?“ vroeg iemand met een mondvol champignonpaté aan de directeur, daarmee te kennen gevend, dat hij zich kostelijk amuseerde.
 En dat deed iedereen. Niemand uitgezond.
 Tegen vieren werd het tijd om afscheid te nemen en we zagen ze vertrekken met de pentekening onder de arm en bovendien nog een doosje bonbons in het tasje van de vrouw.
 Ja, dit 100-jarig bestaan zal lang in de herinnering blijven.

Tenslotte kreeg directeur G. J. Boele van het moederbedrijf het woord, die namens de directie zijn gelukwensen aanbood. Niet alleen dat. Hij bood een cadeau aan, dat als een bijzondere geste werd ervaren en dat veel sympathie ontmoette. Het was de ingelijste statiefoto van koningin Beatrix en prins Claus.
 „In dit kroningsjaar, dat samenvalt met uw 100-jarig bestaan, lijkt het mij goed om te wijzen op de hechte band, die bestaat tussen het Huis van Oranje en het Nederlandse volk. Zo'n band bestaat ook tussen Boele en van de Wetering. Ik hoop dat u een goed plaatsje voor deze foto kunt vinden.“
 Eind van de pret
 Waarna iedereen zich in de gezelligheid en aantrekkelijkheid van het voor-

In de kinderkhoek.

Lang naar die bal!

Kaas en kaas
 We gaan verder. Even de trap op naar de kantine. Hier hadden weer andere vrijwilligers onder aanvoering van de leumtoespraak die in vogelvlucht de geschiedschrijving van het bedrijf bevatte. Wij verwijzen hiervoor naar blad-zijde 6 voor de onverkorte weergave van de toespraak.
 Feestcomitélid H. G. Kramer had het voorrecht namens het personeel een cadeau aan te bieden en wel een pentekening die op symbolische wijze de geschiedenis en de aard van het bedrijf kenschetst. Voorlopig werd symbolisch een kleine versie van deze tekening overhandigd, omdat de grote onmogelijk op tijd klaar kon zijn. Tja, Johan Welsing kan tenslotte niet heksten.
 En wat had dit kraampje dan
 Kunt! Wederom in alle gradaties tussen te verschillen. Bovendien bevonden zich tussen de kaassoorten nog velerlei vreespaté en worst en om met de inwendige verwerking van deze spijzen regimens tegemoet te komen aan de wensen van onze bedrijfsarts, was rijkgevoegd.
 En was toegevoegd.
 Mensen, mensen, wat was dit allemaal onverwachtelijk verzorgd.
 Hoorden de aanwezigen zich in deze tijd van culinaire weelde konden worden, diende eerst keurig een officieel

De toespraak van directeur E. de Iongh

Dames en Heren,

Het is een genoegen te constateren, dat u vandaag in zo grote getale naar de Bunschotenweg bent gekomen om gezamenlijk het 100-jarig bestaan van ons bedrijf te vieren.

Een speciaal woord van dank aan de directieleden van ons moederbedrijf, de heren Boele en van der Vorm met hun echtgenoten, maar ook aan de vele vrouwen, verloofden en kinderen van onze medewerkers en de hier aanwezige trouwe oud-gedienden, gepensioneerden, is zeker op zijn plaats.

D. van de Wetering B.V. bestaat dit jaar 100 jaar en het lijkt mij goed nader op deze 100 jaar tellende geschiedenis in te gaan.

Ik wil mijn verhaal niet te lang maken en dien dus te volstaan met een beknopt overzicht, hier en daar aangevuld met enkele details.

Het was in 1880, dat de toen 25-jarige Dirk van de Wetering een houten loods op het keldermakers-erf in Oud Delfthaven huurde voor de somma van f 130,— per jaar.

De jonge Dirk vestigde zich in dit pand als meestersmid en verzekerde zich al spoedig van enkele bekwame handlangers.

De opdrachten varieerden van het maken of repareren van kachelpijpen tot het kalefaten van scheepsdekken.

Het jonge bedrijf vond dus al spoedig zijn weg naar de bedrijvige Rotterdamse

haven waar kofschepen, barken, maar toen ook al de eerste stoomschepen af- en aanvoeren.

Door de vele omzwervingen welke het bedrijf sindsdien maakte, was het erg moeilijk authentieke gegevens hierover uit die jaren te vinden.

Toch:

Een oud kasboek daterend uit 1881 en een arbeidsloonboek daterend uit 1908,

„Staat er nog Bokma, schat?” (Frans Uiterwijk).

vormen de weinige beschikbare gegevens uit die beginperiode.

Zo werd er tussen 21 oktober en 18 november 1881 gewerkt aan boord van kofschip „Broedertrouw” van kapitein Groenewold, die reeds op 21 november

van hetzelfde jaar het imposante rekeningbedrag van f 44.09 minus f 0.80 voor 40 kg. oud ijzer in zijn geheel aan de firma voldeed.

Dit was voorwaar het voorbeeld van een goede en snelle betaler, waaraan het jammer genoeg tegenwoordig nog al eens ontbreekt.

Dat zelfde kasboek vertoonde eveneens nog de concept-rekeningen voor minstens 14 schepen, waarvan de bedragen varieerden van f 1,35 tot f 301,69 waaruit wel blijkt, dat de meestersmid al snel een meester werd in het uitschrijven van rekeningen.

De firma floreerde goed, niettegenstaande de geregelde wateroverlast bij springtij of sterke Westenwind.

Rond de eeuwwisseling had het bedrijf een zódanige vlucht genomen, werden de transportproblemen en de geregelde wateroverlast zó storend, dat de dan 45-jarige oprichter gaat uitkijken naar een gunstiger vestigingsplaats en de daarvoor nodige plannen uitwerkt.

In 1903 vindt dan de verhuizing van het bedrijf naar de eigen nieuwbouw aan de Oostkousdijk plaats.

Een prachtig nieuw gebouw met werkplaats, waarin een moderne gasmotor voor de aandrijving van draaibanken en de windmachine voor de smidse zorgt.

Het is van deze eerste eigen werkplaats, dat onze bedrijfsartiest Johan Wesling aan de hand van een oude foto een zeer verdienstelijke pentekening

In de koude en warme hoek.

De oudste (gepensioneerde) Weteringman met zijn echtgenote: J. Kleyn.

waarmee, waarvan u allen een exemplaar de aandelen aan deze dag bij uw ver- met wordt aangeboden.

De volgende jaren werden moeilijk voor het bedrijf; de financiële verplichtingen en behoefte van de nieuwbouw leidden aan bank en familie drukten op de resultaten.

De lonen bleven stijgen van een maatschappij een paar jaar eerder tot wel vijftien cent per uur en dat bij een verbruik van normaal 64½ uur.

Over het hele jaar 1908 bedroeg dan het totale uitbetaalde loon voor 16 medewerkers f 9244,94.

In 1909 in oktober overleed de vader van de firma Dirk van de Wetering op 54-jarige leeftijd.

Zijn oudste zoon C. van de Wetering werd door de Erve, zijn moeder, tot overlijden benoemd.

De twee jongere broers t.w. D. van de Wetering, die reeds sinds 1907 een werkzaam aandeel in de firma had, en J. van de Wetering, die in 1919 bij de firma in dienst kwam, werden respectievelijk in 1911 en 1925 tot firmant benoemd.

In de twintiger jaren bleek ook de verhuizing aan de Ooskousdijk, wat betreft vorm en ligging, weer grote problemen op te leveren voor de dan 100% als scheepsreparatie gespecialiseerde onderneming.

Na lang zoeken en moeizame onderhandelingen met de Rotterdamse autoriteiten kwam eindelijk een strook grond aan de Alandijk ter beschikking.

Op deze plaats waar schepen tot 4000 ton aanmeren, werd een nieuw fabrieksgebouw met woning geplaatst, waar het bedrijf zich in 1925 vestigde.

De jaren direct na de verhuizing waren wederom niet eenvoudig; weer kwam het de financiële lasten van de

nieuwbouw waardoor de resultaten sterk beïnvloed werden.

Ook naderhand zat het nog niet mee. Eerst de moeilijke dertiger jaren met aansluitend de Tweede Wereldoorlog.

Niettemin hield D. van de Wetering stand en wist te overleven.

De jaren na de oorlog waren de jaren van voorspoed, waarbij vooral het jaar 1956 als topjaar uit de bus kwam.

Na 1956 kwam er weer een gevoelige terugslag, één van de redenen waarom de firma in juni 1959 werd omgezet in een naamloze vennootschap, waarbij alle aandelen in handen van de familie van de Wetering kwamen.

Dit kon echter niet voorkómen, dat ook de jaren zestig ongunstig uitpakten. Slechts vier jaren vertoonden een bescheiden winst, echter onvoldoende om de verliesjaren te dekken, zodat een

gevoelige hap uit de reserves nodig was om te overleven.

Als klap op de vuurpijl kwam dan het bericht van de autoriteiten, dat het bedrijf op grond van de Deltawet van de Westzeedijk moet verdwijnen en een nieuwe vestigingsplaats in het toch al overvolle havengebied moet zoeken.

D. van de Wetering moest voor de derde keer gaan verhuizen en ondanks een geldelijke bijdrage van de Gemeente Rotterdam werd de bouw van een nieuwe fabriek aan de Bunschotenweg een groot financieel probleem dat de N.V. zonder hulp van buiten onmogelijk kon verwezenlijken.

Op het nippertje kwam in 1969 het contact met Boele's Scheepswerven tot stand.

Gedwongen door de omstandigheden werd besloten alle aandelen van D. van de Wetering N.V. aan Boele te verkopen, hetgeen zo gebeurde.

Vanaf dat moment ging alles in de versnelling. Ruim 4 hektare industrie-terrein werd in erfpacht verkregen en aan de Bunschotenweg 134 verrees een prachtig fabriekscomplex waarin wij ons thans bevinden.

D. van de Wetering ontplooidde zich van een bedrijfje tot een bedrijf. De jaar-omzetten groeiden gestadig, mede dank zij de groeiende inbreng van onze handelsafdeling.

Met ons moederbedrijf samen, bekleeden wij nu een leidende positie in de

„Wij directeuren hebben het lang niet gemakkelijk”.

Rotterdamse haven en daarbuiten.

De economie zit ook nu weer niet mee. Een overspannen arbeidsmarkt en een labiele conjunctuur stemmen ons allen zorgelijk en onrustig.

Wat zal de toekomst ons brengen?

Deze onzekerheid moeten wij met verende krachten tegemoet treden.

Ieder van onze medewerkers heeft hiermede een stuk verantwoordelijkheid.

Wij zullen het samen moeten maken en alles aanpakken om ons bedrijf gezond te houden.

De voorbereidingen voor dit feest hebben weer eens bewezen, dat wij samen veel kunnen bereiken. Ik dank hierbij dan ook alle medewerkers (sters), die het met elkaar belangeloos mogelijk hebben gemaakt dat wij hier in onze eigen werkplaats dit eeuwfeest op deze wijze kunnen vieren.

Ik ben er trots op, dat dit in ons

Mooie stukken kaas.

bedrijf nog altijd mogelijk is en heb vertrouwen in de toekomst samen met u.

Mijn dank aan het thuisfront, dat het zo vaak zonder hun mannen moet stellen,

daar deze dan voor ons bedrijf in toewaren zijn.

Ik wil hiermee eindigen en u nog een heel prettige middag toewensen.

*Groep van gepensioneerden en van die nog actieve medewerkers, die overgekomen zijn van de vestiging aan de Westzeedijk.
Staande v.l.n.r.: J. Broekstra, J. C. Stolk, K. v. d. Bos, P. Heurter, T. Aalders, J. F. Durian, G. v. d. Poel, J. Kleyn, J. Mohr, H. Schuurhof.
Knielend v.l.n.r.: C. A. Witte, J. v. Baarle, H. v. Aken, K. F. Benschop.*

